

Odločba Vrhovnega sodišča RS: VS Sodba U 298/1992

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VS00280

ECLI: ECLI:SI:VRS:1993:U.298.92

Oddelek: Upravni oddelek

Datum: 11.2.1993

Področje: INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

Institut: ukrep vodnogospodarske inšpekcije

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

ZSDU člen 70. Pravilnik o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi člen 1, 1/1-2, 1/1-4, 1/1-5. ZPNS člen 2.

Besedilo

Jedro

Vodnogospodarski inšpektor lahko po 70. členu zakona o sistemu državne uprave izreče ukrepe za izvajanje določb pravilnika o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča in transportne naprave za nevarne in škodljive snovi (Uradni list SRS, št. 3/79).

Izrek

Tožba se zavrne.

Obrazložitev

Tožena stranka je z izpodbijano odločbo zavrnila tožnikovo pritožbo zoper odločbo vodnogospodarskega inšpektorja občine z dne 5.2.1992 (v nadaljevanju tudi odločba prve stopnje).

V odločbi prve stopnje je prvostopni inšpekcijski organ med drugim naložil tožniku, da mora opraviti preizkus tesnosti skladiščnih naprav za gorivo in da mora popraviti poslovnik o vzdrževanju naprav v delu, kjer je napisano, da preizkusi dvoplačnih cistern niso potrebni.

Tožnik se je zoper ta del odločbe prve stopnje pritožil. V pritožbi je navedel, da tlačni preizkusi dvoplačnih cistern niso potrebni, ker so te cisterne opremljene s kontrolno napravo, ki omogoča stalno kontrolo nepropustnosti rezervoarjev. Količina goriva v rezervoarjih se meri dva do trikrat dnevno, ob tem se ugotovi tudi nivo kontrolne tekočine. Pri kontrolnih posodah so montirane tudi naprave za zvočni alarm v prodajnem prostoru v primeru znižanja nivoja kontrolne tekočine. Tudi iz še veljavnega jugoslovanskega standarda JUS M.23.014 izhaja, da ta za ležeče jeklene rezervoarje z dvojno steno zahteva opremljenost s priključki za kontrolno napravo, ki omogoča stalno kontrolo nepropustnosti. Rezervoarji, na katere se nanaša odločba prve stopnje, imajo takšno napravo, zato so dragi tlačni preskusi nepotrebni.

Tožena stranka je takšno pritožbo zavrnila in se pri tem sklicevala na določbo 1.6. točke pravilnika o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča in transportne naprave za nevarne in škodljive snovi. (Uradni list SRS, št. 3/79). Po navedeni določbi mora upravljalec podzemne skladiščne naprave to preizkusiti

najpozneje po petih letih po zadnjem preizkusu. Obveznost preizkusa skladiščnih naprav je predpisana tudi zaradi ugotovitve zmanjševanja debeline plašča cistern kot posledice korozije.

Zoper takšno odločitev tožene stranke je tožnik sprožil upravni spor. V tožbi ponavlja pritožbene navedbe, poleg tega pa še navaja, da tlačni preizkus ne more pokazati zmanjšane debeline plašča rezervoarja kot posledice korozije. Zato povzroča le dodatno delo, dodatne stroške, ni potreben in je popolnoma neučinkovit. Tožnik predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi.

Tožena stranka je na tožbo odgovorila. Vztraja pri svoji odločitvi, sklicuje se na razloge, ki jih je navedla že v izpodbijani odločbi in predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

Tožba ni utemeljena.

Pravilnik o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča in transportne naprave za nevarne in škodljive snovi (Uradni list SRS, št. 3/79 - Pravilnik), določa v tč.1.2.⁽¹⁾, da so nevarne snovi v smislu tega pravilnika snovi po zakonu o prevozu nevarnih snovi (Uradni list SFRJ, št. 24/74 - ZPNS). Ta zakon v 2. členu določa, da so vnetljive tekočine nevarne snovi. Določbe navedenega pravilnika torej veljajo tudi za cisterne, v katerih se skladišči gorivo. Ta pravilnik v tč. 1.6. določa, da je upravljalec podzemne naprave dolžan periodično preizkusiti napravo s pomočjo pooblaščenih strokovnih institucij najpozneje po petih letih oz najpozneje po dveh letih pri podzemnih napravah v zavarovanih območjih podtalnice, po zadnjem preizkusu. V tč. 1.4.⁽²⁾ navedeni pravilnik nadalje določa, da je treba poleg določb tega pravilnika pri uskladiščenju in transportu nevarnih snovi upoštevati tudi predpise o jugoslovanskih standardih. Nadalje v tč. 1.5.1.⁽¹⁾ določa, da morajo imeti podzemni rezervoarji dvojno steno in morajo biti opremljeni s kontrolno napravo, ki akustično ali optično opozori na iztekanje uskladiščene tekočine zaradi netesnosti.

Iz navedenih določb izhaja, da ni utemeljen nobeden od ugovorov tožnika zoper odločbo prve stopnje. Tožnikova trditev, da pri

dvoplaščnih rezervoarjih, kjer se preizkus tesnosti opravlja tako rekoč neprestano, tlačni preizkus ni potreben, je v direktnem nasprotju z izrečno določbo tč. 1.6. pravilnika, ki predpisuje obvezo periodičnih preizkusov podzemnih naprav. Pri tem je treba upoštevati vsebino navedene točke pravilnika v povezavi z določbo tč. 1.5.1.⁽¹⁾ pravilnika, ki določa, da morajo imeti (vsi) podzemni rezervoarji dvojno steno in morajo biti opremljeni s kontrolno napravo, ki akustično ali optično opozori na iztekanje uskladiščene tekočine zaradi netesnosti. Rezervoarji z dvojnim plaščem in s kontrolnimi napravami, kakršne ima tožnik, torej predstavljajo podzemna skladišča, ki so zgrajena v skladu z zahtevami navedenega pravilnika (tč. 1.5.1.), ne pa kakih nadstandardnih naprav, kjer bi določba tč. 1.6. pravilnika vsebinsko ne prihajala v poštev.

Enako ni utemeljeno tožnikovo sklicevanje na JUS standard. Iz tega ne izhaja, da bi zaradi naprav za kontrolo nepropustnosti ne bilo potrebno opravljati preskusa rezervoarja. Nasprotno, navedeni JUS standard poleg vgraditve kontrolne naprave, predpisuje tudi preskus ob izdelavi in pred vgradnjo rezervoarja. Dodatne zahteve za periodične preskuse, ki jih je postavil navedeni pravilnik, niso v nasprotju z JUS standardom, ki se po izrecni določbi tč. 1.4.⁽²⁾ pravilnika uporabljajo poleg njega.

Iz navedenih določb pravilnika in tudi JUS standarda torej izhaja, da je kontrola tesnosti oziroma iztekanja rezervoarja drugo kot njegov preskus in da mora upravljalec rezervoarja zagotoviti oboje: stalno kontrolo in periodične preizkuse.

Glede na navedeno je odločitev tožene stranke pravilna in zakonita, zato je sodišče tožbo zavrnilo.

Sodišče je odločilo s smiselno uporabo določbe 2. odstavka 42. člena zakona o upravnih sporih. To določbo in določbe drugih zveznih predpisov je uporabilo kot republiški predpis po določbi 1. odstavka 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91 - I).